

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 664
din 22.11.2017

Dosar nr.: 526/2017

Petiția nr.: 5110/04.10.2017

Petent:

Reclamat:

Obiect: aplicarea de sancțiuni în mod diferențiat

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. ..

Numele și sediul reclamatului

2. ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. La data de 29.09.2017, petentul se afla pe raza localității Săhăteni, Județul Buzău, aflându-se la o distanță constantă de autoturismul din fața sa. Aproape de ieșirea din localitate, agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buzău a făcut semn celor două vehicule să staționeze pe partea dreaptă a carosabilului, aplicându-i sancțiuni contravențională doar petentului.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate pentru data de 24.10.2017, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), părțile fiind absente.

6. Partea reclamată a formulat un punct de vedere prin care invocă prevederile Legii nr. 677/2001, privind protecția datelor personale.

7. Petentul formulează concluzii scrise.

8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

9. Petentul arată faptul că a fost oprit în trafic de către un agent de poliție din cadrul Inspectoratului Județean de Poliție Buzău, împreună cu un alt participant la trafic.

10. Deși conduceau cu aceeași viteză, petentul păstrând o distanță constantă față de vehiculul din față și cele două vehicule au fost oprite în trafic, doar petentului i s-a aplicat o sancțiune contravențională, celuilalt participant la trafic fiindu-i permis să continue deplasarea fără a fi sancționat.

11. Prin concluziile scrise formulate, petentul arată faptul că s-a adresat și Brigăzii Rutiere, petiția sa fiind redirecționată către Inspectoratul de Poliție Județean Buzău.

12. Printr-o adresă emisă de către instituția competentă, petentul a fost informat despre faptul că celălalt conducător auto a fost oprit în aceleași împrejurări, conducând cu o viteză peste limita legală pe sectorul de drum respectiv, efectuându-se verificări pentru stabilirea identității conducătorului auto, urmând a fi luate măsurile legale ce se impun.

Susținerea părții reclamate

13. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată a invocat prevederile Legii nr. 677/2001, privind protecția datelor personale, arătând faptul că se afla în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, Inspectoratul de Poliție Județean Buzău fiind singurul în măsură să ofere informațiile solicitate.

V. Motivele de fapt și de drept

14. Colegiul director reține faptul că petentul a fost oprit în trafic, împreună cu un alt conducător auto, însă a fost sancționat contravențional numai petentul, celuilalt conducător auto fiindu-i permis să continue deplasarea fără a i se aplica vreo sancțiune.

15. **În drept**, conform **art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

16. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească **cumulativ** mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

17. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă **atinge un drept**, oricare dintre cele garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „*Principiul egalității între cetățeni, al*

excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...], „*restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]*”; **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: „*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]*”.

18. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

19. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească ***sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.***

20. Colegiul director constată faptul că, în speță, nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că petentului nu i-a fost ***restrâns ori înlăturat*** un drept recunoscut de lege. Astfel, petentului i-a fost aplicată o sancțiune pentru depășirea limitei legale pe sectorul de drum respectiv. Faptul că petentul a fost sancționat nu a fost de natură a-i încălca acestuia vreun drept. Modul în care a procedat agentul de poliție, înțelegând să nu sancționeze celelalte conducător auto nu este de natură a-i încălca petentului vreun drept recunoscut de lege. De altfel, modul în care a procedat agentul de poliție urmează a fi cercetat de către superiorii acestuia însă nu se poate reține faptul că petentului i s-a încălcat vreun drept. În subsidiar, se mai reține faptul că petentul nu a indicat niciun criteriu de discriminare.

21. Examinând sesizarea petentului, Colegiul nu poate reține întrunirea cumulativă a cerințelor pentru a ne afla în fața unei fapte de discriminare.

22. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare***, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta sesizată (aplicarea sancțiunii contravenționale doar pentru unul dintre conducătorii auto), nu întrunește elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că ***nu există un drept încălcat*** potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.